Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

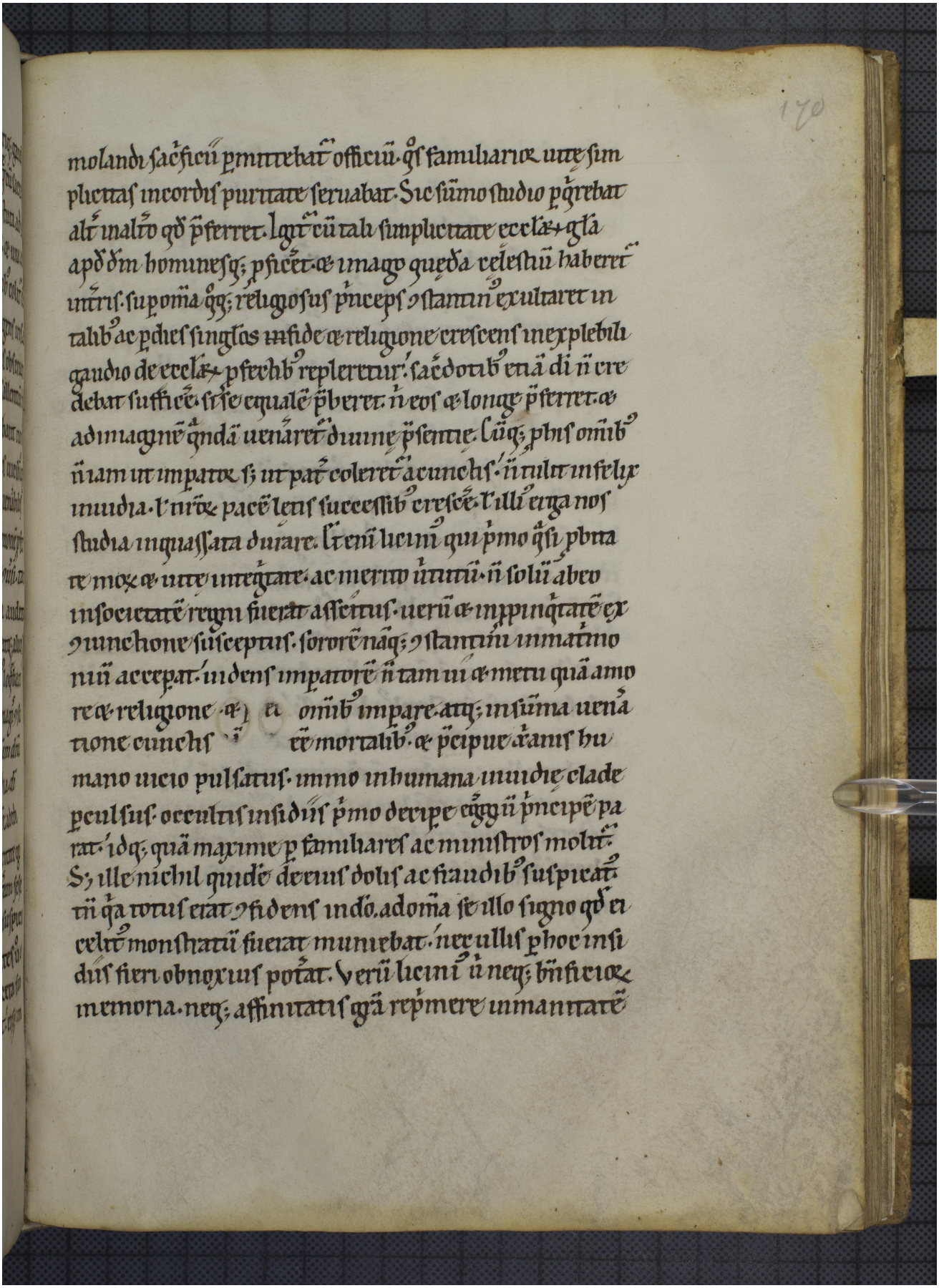

170

molandi sacrificii permittebat officium. qui familiarium utre sim
plicitas incorruptis puritate seruabat. Sic summo studio pergrebat
alter in altro quod preferret. Igitur cum tali simplicitate ecclesie quia
apud dm homines quoque proficere. et imago quedam celestium haberet
uterus. supra omnia quoque religiosus princeps constantinus exultaret in
talibus ac prudens singulos in fide et religione crescens in explebili
gaudio de ecclesie profectibus repleretur. sacerdotibus etiam di non cre
debat sufficere. sese equaliter preberet. non eos et longe preferret. et
ad imaginem quandam uenaretur diuine presentie. Cum quoque plus omnibus
non iam ut imperator si ut pater coleretur a eunuchis. non multo infelix
inuidia. Vt nec pace leuis successibus crescere. Vt illi erga nos
studia inquassata durare. Et enim licinius qui primo quasi publica
re mox et utre uitegrate. ac merito uirtutum. non solum abeo
in societate regni fuerat assertus. uerum et inprimitate ex
iunctione susceptus. sorore namque constantini in matrimo
nium accepat. indens imperatorem non tam ui et metu quam amo
re et religione et [illegible] omnibus imperare. atque in summa uena
tione eunuchis [illegible] ce mortalibus. et precipue a canis hu
mano uicio pulsatus. immo inhumana inuidie clade
pculsus occultis insidiis primo decipere eggnum principem pa
rat. idque quam maxime per familiares ac ministros moliti.
Sed ille nichil quidem deceptus dolis ac fraudibus suspicati
tum quia totus erat fidens in deo. adorna se illo signo quod ei
celitus monstratum fuerat muniebat. nec ullis phoebi insi
dis fieri obnoxius potat. Verum licinium nec beneficii
memoria. nec affinitatis quam repmere inmanitatem